

WPNR 2013(6962) De bevoegdheidsverdeling in de Flex-BV: AV of BGA?

Publicatie	Weekblad voor Privaatrecht, Notariaat en Registratie
Aflevering	144 afl. 6962
Paginanummers	101-108
Publicatiedatum	16 februari 2013
Auteurs	Mw. prof. mr. H.E. Boschma, Als hoogleraar Ondernemingsrecht, in het bijzonder de rechtsvorm van de onderneming, verbonden aan de vakgroep handels- en arbeidsrecht van de Rijksuniversiteit Groningen, vaste medewerker van het WPNR. (h.e.boschma@rug.nl); Mw. mr. G.K. Kuijers-Tollenaar, Kandidaat-notaris te Amsterdam. (k.tollenaar@houthoff.com)

De bevoegdheidsverdeling in de Flex-BV: AV of BGA?

1. Inleiding

Op 1 oktober 2012 zijn de Wet vereenvoudiging en flexibilisering bv-recht en de bijbehorende Invoeringswet vereenvoudiging en flexibilisering bv-recht (hierna tezamen aangeduid met: Wet Flex-BV) in werking getreden.¹ De Wet Flex-BV maakt het mogelijk dat bepaalde bevoegdheden die voorheen exclusief waren toebedeeld aan de AV, toe te kennen aan (een beperkte groep van) houders van aandelen van een bepaalde soort of aanduiding. In tegenstelling tot de AV waarvan *alle* aandeelhouders deel uitmaken, participeert in de vergadering van houders van aandelen van een bepaalde soort of aandelen slechts een beperkte groep van aandeelhouders. Dit orgaan duiden wij in het vervolg dan ook aan met 'BGA' (de 'beperkte' of, zo men wil, 'bijzondere' groep van aandeelhouders). In deze bijdrage² besteden wij aandacht aan de vraag welke bevoegdheden in de Flex-BV dwingendrechtelijk toekomen aan de AV en welke bevoegdheden kunnen worden toegekend aan een BGA (paragraaf 2). Vervolgens wijzen wij op enkele neveneffecten die gepaard gaan met de verschuiving van bevoegdheden naar een BGA (paragraaf 3). Opvallend is dat in de Wet Flex-BV nadere regels voor de besluitvorming door een BGA ontbreken. Met het oog hierop wordt in paragraaf 4 ingegaan op het voorzien in een 'eigen' besluitvormingsregeling voor de BGA. Wij ronden af met een conclusie (paragraaf 5).

2. Dwingende en niet-dwingende bevoegdheden AV

2.1. Wat blijft dwingend in de Flex-BV?

Ook in de Flex-BV komt een aantal bevoegdheden dwingendrechtelijk aan de AV toe. Deze kunnen dus niet door een BGA worden uitgeoefend. Hooguit kan aan de BGA een voorstelrecht of goedkeuringsrecht worden toegekend ter zake van besluiten die door de AV worden genomen.³ Dwingendrechtelijke bevoegdheden komen aan de AV toe waar het gaat om besluiten die diep ingrijpen in de *structuur* van de vennootschap, zoals omzetting van de BV (art.

2:18 BW), ontbinding van de BV (art. 2:19 BW), kapitaalvermindering (art. 2:208 lid 1 BW), statutenwijziging (art. 2:231 BW) alsmede fusie en splitsing waarbij de BV de verdwijnende vennootschap is⁴(art. 2:317 lid 1 en art. 2:334m BW).⁵ Ook op het terrein van

verantwoording houdt de AV kernbevoegdheden die niet kunnen worden toegekend aan een BGA.⁶ De AV blijft dwingendrechtelijk bevoegd tot vaststelling van de jaarrekening (art. 2:210 lid 3 BW), tot decharge van bestuurders/commissarissen (art. 2:210 lid 5 BW) en tot vaststelling van de bezoldiging van commissarissen (art. 2:255 BW). Dit geldt ook als gebruik is gemaakt van de mogelijkheid die de Wet Flex-BV biedt om één of meer bestuurders en/of commissarissen te laten benoemen, schorsen of te ontslaan door één of meerdere BGA's (zie hierna paragraaf 2.2.). Alle bestuurders en commissarissen moeten dus verantwoording blijven afleggen aan de AV voor de wijze waarop zij hun taak vervullen. Bij onbehoorlijke taakvervulling kunnen zij niet van aansprakelijkheid worden ontheven door een BGA. Bij de verschuiving van de benoemingsbevoegdheid naar een BGA wordt met andere woorden de band tussen de door de BGA benoemde bestuurder of commissaris en de AV niet helemaal doorgesneden.⁷

Wij wijzen nog op drie aandachtspunten. De eerste betreft de vaststelling van de jaarrekening en de decharge van bestuurders en commissarissen waartoe de AV volgens de hoofdregel van art. 2:210 lid 3 BW afzonderlijk dient te besluiten. De Wet Flex-BV bevat echter een bijzondere regeling indien alle aandeelhouders tevens bestuurder zijn van de BV. Het nieuwe art. 2:210 lid 5 BW bepaalt voor die situatie dat de *ondertekening* van de jaarrekening door alle bestuurders (en commissarissen) *tevens* geldt als *vaststelling* van deze jaarrekening door de AV in de zin van lid 3. Als voorwaarden voor deze wijze van vaststelling gelden dat alle overige vergadergerechtigden in de zin van art. 2:227 lid 2 BW in de gelegenheid zijn gesteld kennis te nemen van de opgemaakte jaarrekening en met deze alternatieve wijze van vaststelling van de jaarrekening hebben ingestemd.⁸

Bestuurders dienen zich van deze nieuwe, in art. 2:210 lid 5 BW gecreëerde wijze van vaststelling van de jaarrekening bewust te zijn. Een vastgestelde jaarrekening dient immers ingevolge art. 2:394 lid 1 BW binnen acht dagen door de BV (lees: haar bestuurders) te worden gedeponereerd bij de Kamer van Koophandel. Een andere bijzonderheid is dat art. 2:210 lid 5 BW bepaalt dat de aldus vastgestelde jaarrekening tevens strekt tot decharge aan de bestuurders (en commissarissen) voor het desbetreffende boekjaar. Hiermee wordt dus een uitzondering aangebracht op de hoofdregel van art. 2:210 lid 3 BW dat vaststelling van de jaarrekening niet automatisch leidt tot decharge van bestuurders en commissarissen voor het desbetreffende boekjaar. De nieuwe regel van art. 2:210 lid 5 BW brengt mee dat een aandeelhouder/bestuurder die geen decharge wil verlenen aan medebestuurders en/of commissarissen van ondertekening van de jaarrekening zal moeten afzien. Daarnaast biedt art. 2:210 lid 5 BW de mogelijkheid deze alternatieve wijze van vaststelling van de jaarrekening in de statuten van de BV uit te sluiten. Hierdoor wordt de ondertekening van de jaarrekening losgekoppeld van de vaststelling van de jaarrekening, waarmee tegelijkertijd ook de koppeling met het verlenen van decharge wordt losgelaten. De Wet Flex-BV voorziet niet in de mogelijkheid om in de statuten op te nemen dat ondertekening van de jaarrekening wel leidt tot haar vaststelling, maar niet tot het verlenen van decharge.⁹

Een tweede aandachtspunt is dat het niet mogelijk is om slechts ten aanzien van bepaalde besluiten van de AV te variëren met het aan de aandelen verbonden stemrecht. Het aantal stemmen dat aan aandelen is gekoppeld kan dus niet variëren per soort besluit (onderwerp) dat door de AV wordt genomen. Aanvankelijk wilde de wetgever dit wel toestaan, maar hij is hier later van afgestapt vanwege complicaties die zouden kunnen rijzen bij de vaststelling of een rechtspersoon kwalificeert als dochtermaatschappij in de zin van art. 2:24a BW.¹⁰ Ingevolge art. 2:228 lid 4 BW moet een variabele stemrechtverdeling zien op *alle* besluiten van de AV. Voor besluiten die niet dwingendrechtelijk hoeven te worden genomen door de

AV (bijvoorbeeld art. 2:206, 206a, 216, 242, 244 en 245 BW), kan echter wel stembedifferentiatie per onderwerp worden gerealiseerd door deze besluiten op te dragen aan een vergadering van houders van een bepaalde soort of aanduiding (zie hierna paragraaf 3.4.).

Het laatste aandachtspunt is dat vóór inwerkingtreding van de Wet Flex-BV tot de dwingende kernbevoegdheden van de AV ook behoorde de bemensing van het bestuur en de raad van commissarissen. Hiervan kon slechts in geringe mate worden afgeweken. Ingevolge art. 2:253 BW kan statutair de bevoegdheid tot benoeming van eenderde van het aantal commissarissen worden toegekend aan een ander dan de AV. Voorts kan de benoemingsbevoegdheid van bestuurders en commissarissen door de AV worden beperkt door in de statuten aan een ander een bindend voordrachtsrecht toe te kennen (art. 2:243 lid 1 en art. 252 lid 2 BW).¹¹ Dit alles blijft ook onder de Wet Flex-BV mogelijk.¹² Daarnaast is van belang dat de benoeming, schorsing en ontslag van bestuurders en tweederde van het aantal commissarissen van de BV sinds 1 oktober 2012 niet langer dwingendrechtelijk bij de AV ligt, maar statutair kan worden toebedeeld aan een BGA (zie hierna paragraaf 2.2.).

2.2. Flexibele bevoegdheden; Wat is 'flexibel(er) '?

Een ingrijpende wijziging die de Wet Flex-BV behelst is dat in de statuten van de BV voortaan kan worden opgenomen dat een BGA het bevoegde orgaan is om één of meer bestuurders en/of commissarissen te benoemen (art. 2:242 lid 1 en art. 2:252 lid 1 BW).¹³

Hiermee wordt tegemoetgekomen aan de in de praktijk bestaande behoefte om bepaalde groepen van aandeelhouders 'eigen' bestuurders te laten benoemen. Omdat het uitoefenen van invloed op de samenstelling van het bestuur als een essentieel recht van aandeelhouders wordt beschouwd is in art. 2:242 BW als ondergrens opgenomen dat iedere stemgerechtigde aandeelhouder moet kunnen deelnemen aan de besluitvorming¹⁴ inzake de benoeming van ten minste één bestuurder. Voorts wordt voor een besluit tot statutenwijziging waarbij de bevoegdheid tot benoeming van bestuurders wordt toegekend c.q. ontnomen aan een BGA unanimititeit van alle stemgerechtigde aandeelhouders verlangd.

Het benoemingsbevoegde orgaan, de AV of de BGA, is ook bevoegd tot schorsing of ontslag van de desbetreffende bestuurder. De statuten kunnen bepalen dat een bestuurder niet alleen kan worden ontslagen door het benoemende orgaan, maar ook door een ander orgaan (art. 2:244 BW). Hiermee kan een onafhankelijk oordeel over het functioneren van de bestuurder worden bevorderd.¹⁵ Opvallend is dat de minder verstrekkende schorsingsbevoegdheid niet kan worden toegekend aan een ander orgaan. In de MvT wordt erop gewezen dat de RvC op grond van art. 2:257 BW in beginsel ook al bevoegd is tot schorsing van een bestuurder en dat het niet wenselijk is om een derde orgaan schorsingsbevoegd te maken. De aanvullende vorm van toezicht door een ander orgaan dient zich te beperken tot uitzonderlijke situaties waarin het functioneren van een bestuurder aanleiding geeft tot ontslag.¹⁶ Niet alleen ten aanzien van de benoeming, schorsing en ontslag van bestuurders is het bv-recht geflexibiliseerd, dat geldt ook ten aanzien van de bevoegdheid om instructies te geven aan het bestuur.

Het nieuwe art. 2:239 lid 4 BW staat toe dat in de statuten van de BV de bevoegdheid wordt toegekend aan een vennootschapsorgaan om *concrete, bindende* instructies te geven aan het bestuur.¹⁷

Bij een joint venture-BV waarin onderscheiden groepen van aandeelhouders samenwerken en waarbij statutair is geregeld dat elke bloedgroep een BGA vormt die een ‘eigen’ bestuurder mag benoemen, rijst de vraag of aan elke BGA een statutair instructierecht kan worden gegeven ter zake van de door de desbetreffende BGA benoemde bestuurder. Dit komt neer op het toekennen van een instructiebevoegdheid aan *meerdere* organen, ieder ten aanzien van een *individuele* bestuurder. Wij twijfelen aan de rechtsgeldigheid van een dergelijke statutaire bepaling, omdat art. 2:239 lid 4 BW ervan uitgaat dat de instructies worden gegeven aan het bestuur en dat het vervolgens ook het bestuur is dat een afweging moet maken of het hieraan gevolg zal geven. Dit neemt overigens niet weg dat iedere BGA feitelijk een zekere instructiemacht kan uitoefenen ten aanzien van de door haar benoemde bestuurder, nu zij bevoegd is om tot schorsing en ontslag van deze bestuurder over te gaan.

Is een statutaire bepaling waarin aan iedere BGA, dus aan *meerdere* organen, de bevoegdheid wordt toegekend om instructies te geven aan het bestuur wel toegestaan? Voordat wij op deze vraag ingaan, wijzen wij erop dat het in ieder geval mogelijk is om bestuursbesluiten ingevolge art. 2:239 lid 3 BW statutair te onderwerpen aan de voorafgaande goedkeuring van meer organen, bijvoorbeeld de AV én de RvC.¹⁸ Aan twee organen komt dan een vetorecht ter zake van het door het bestuur geïnitieerde besluit toe. Een instructiebevoegdheid gaat in die zin verder dat het bestuur door een ander orgaan wordt bewogen om een bepaald besluit te nemen. Een bezwaar van een aan meer organen toekomend instructierecht is dat het bestuur te maken kan krijgen met tegengestelde instructies. Dit bezwaar staat ons inziens echter niet aan een meervoudig instructierecht in de weg. Daarbij wijzen wij erop dat de bevoegdheid tot ontslag van een bestuurder aan meer organen kan toekomen, zodat feitelijk ook al een zekere instructiemacht kan worden gecreëerd. Ook is het mogelijk om statutair te voorzien in een ruime lijst van bestuursbesluiten die voorafgaande goedkeuring behoeven van meer organen.

2.3. Andere flexibele bevoegdheden

Andere bevoegdheden die aan een BGA kunnen worden toegekend zijn onder meer: vaststellen inwerkingtreding c.q. ontheffing van statutaire verplichting of eis (art. 2:192 lid 2 BW), verlenen goedkeuring in kader van statutaire blokkeringsregeling (art. 2:195 lid 4 BW), verlenen goedkeuring overgang van stemrecht (art. 2:197 lid 3 en 198 lid 3 BW), besluit tot uitgifte van aandelen, verlenen van rechten tot het nemen van aandelen, uitsluiten of beperken van het voorkeursrecht (art. 2:206 en 206a BW), winstbestemming en vaststelling van uitkeringen (art. 2:216 lid 1 BW), bezoldiging bestuurder(s) (art. 2:245 BW).

3. Neveneffecten toekenning bevoegdheden aan BGA

3.1. Inleiding

We hebben zojuist geconstateerd dat in de statuten van een Flex-BV een groot aantal bevoegdheden kan worden toegekend aan een BGA. Indien bevoegdheden van de AV worden verschoven naar een BGA dan gaat hiermee een aantal neveneffecten gepaard die wij hierna bespreken.

3.2. Geen raadgevende stem bestuurders en commissarissen

De eerste is dat elke BGA *autonoom* haar bevoegdheden uitoefent. Want, en het is goed om dat te beseffen, de besluiten die door een BGA worden genomen (op welk terrein dan ook)

gaan niet alleen buiten de andere aandeelhouders om, maar ook zittende bestuurders en commissarissen staan buiten spel. Zij hebben immers alleen een raadgevende stem bij de besluitvorming door de AV.¹⁹ Onlangs rees de vraag of de met ontslag bedreigde bestuurder nog wel een raadgevende stem in de AV kan uitoefenen na het van kracht worden op 1 januari 2013 van de Wet bestuur en toezicht. Het nieuwe art. 2:239 lid 6 bepaalt immers dat een bestuurder niet mag deelnemen aan de besluitvorming indien hij daarbij een tegenstrijdig belang heeft. Wij wijzen erop dat deze bepaling alleen ziet op de besluitvorming door het bestuur. Zij doet geen enkele afbreuk aan het uitoefenen van de raadgevende stem die elke bestuurder (en ook commissaris)²⁰ als zodanig bij de besluitvorming door de AV heeft.²¹ Bij de besluitvorming door een BGA is aan bestuurders en commissarissen echter geen raadgevende stem toegekend, zodat zij het vennootschappelijk belang niet kunnen inbrengen bij dit orgaan. Het is merkwaardig dat de wetgever in dit opzicht een onderscheid maakt tussen de besluitvorming door de AV en de besluitvorming door de BGA. Waarom is de raadgevende stem van bestuurders en commissarissen opeens niet meer nodig als een beperkte groep aandeelhouders besluiten neemt en dus besluiten in feite op een smallere basis rusten? Wij zouden menen dat juist omdat bij een BGA het eigen belang van een beperkte groep aandeelhouders voorop staat, een raadgevende stem van bestuurders en commissarissen nuttig kan zijn.

3.3. *Geen aantekeningplicht bestuur*

Het tweede neveneffect is dat van besluiten die worden genomen door een BGA geen aantekening hoeft te worden gehouden door het bestuur. Dit ligt anders voor de besluiten die de AV neemt. Het bestuur is ingevolge art. 2:230 lid 4 BW verplicht om aantekening te houden van de besluiten die de AV neemt. Dit voorschrift is in 1992 in de Nederlandse wetgeving ingevoerd ter implementatie van de Twaalfde Europese richtlijn betreffende eenpersoonsvennootschappen met beperkte aansprakelijkheid.²² De richtlijngever beoogde met het vereiste van schriftelijke vastlegging, inzicht in de besluiten van de enig aandeelhouder te bewerkstelligen. De Nederlandse wetgever heeft de verplichting van art. 2:230 lid 4 BW om aantekening te houden van de besluiten als algemene regel, geldend voor alle vennootschappen, geformuleerd. Het 'aantekening houden' van art. 2:230 lid 4 BW komt erop neer dat het bestuur de AV-besluiten schriftelijk vastlegt. De aantekeningen van deze AV-besluiten liggen ten kantore van de vennootschap ter inzage van de aandeelhouders en van anderen aan wie het vergaderrecht toekomt. Aan ieder van hen wordt desgevraagd afschrift of uittreksel van deze aantekeningen verstrekt tegen ten hoogste de kostprijs. Andere belanghebbenden, bijvoorbeeld (aspirant) crediteuren, kunnen in beginsel geen kennis nemen van de aantekeningen. Wel zijn in een enquêteprocedure de door de Ondernemingskamer benoemde personen gerechtigd tot raadpleging van alle door de rechtspersoon gehouden aantekeningen (art. 2:351 lid 1 BW). In tegenstelling tot AV-besluiten hoeft het bestuur geen aantekening te houden van BGA-besluiten. Deze onttrekken zich overigens ook aan het zicht van het bestuur, omdat bestuurders geen raadgevende stem hebben in de BGA.²³ De vraag die opkomt is of deze gang van zaken bij de eenpersoons-BV geen strijd oplevert met Europees recht, met de aantekeningplicht van art. 4 Richtlijn 2009/102/EG? Naar Nederlands recht beperkt de aantekeningplicht zich immers tot de besluiten die de AV (die bij de eenpersoons-BV bestaat uit één aandeelhouder) neemt en strekt zij zich niet uit tot soortgelijke besluiten die de enig aandeelhouder als BGA neemt. Het geruststellende antwoord op voormelde vraag is dat zulks geen strijd met Europees recht oplevert. Uit art. 4 Richtlijn 2009/102/EG volgt dat de enig aandeelhouder de aan de algemene vergadering toegekende bevoegdheden uitoefent en dat de door de enig aandeelhouder als AV genomen besluiten schriftelijk worden vastgelegd. Omdat hieromtrent op communautair niveau nog geen harmonisatie heeft plaatsgehad, is het aan de

lidstaten te bepalen welke bevoegdheden aan de AV toekomen. In het oorspronkelijk voorstel voor de richtlijn was opgenomen dat de enig aandeelhouder deze bevoegdheden niet mocht delegeren. Dit verbod is later geschrapt, teneinde de werking van eenpersoonsvennootschappen te vergemakkelijken.²⁴

Hoewel de Nederlandse wetgever hierin dus vrij is, neemt dit niet weg dat er ons inziens geen goede reden is om in dit opzicht een onderscheid te maken tussen de besluitvorming door de AV en de besluitvorming door de BGA.

3.4. Differentiatie van stemrecht wél mogelijk in BGA

In paragraaf 2 kwam al aan de orde dat het niet mogelijk is om een variabel stemrecht in de AV te creëren. Het aantal stemmen dat aan aandelen is gekoppeld kan dus niet variëren per soort besluit dat door de AV wordt genomen. Aan stemrechtloze aandelen is dus geen enkel stemrecht verbonden in de AV, terwijl het meervoudig stemrecht dat aan aandelen kan worden verbonden geldt ter zake van alle besluiten die de AV neemt. Voor besluiten die niet dwingendrechtelijk hoeven te worden genomen door de AV (bijvoorbeeld besluiten als bedoeld in art. 2:206, 206a, 216, 242, 244 en 245 BW), kan echter wel stemdifferentiatie per onderwerp worden gerealiseerd door deze bevoegdheden toe te kennen aan een BGA. Ten Berg heeft er terecht op gewezen dat het aantal stemmen dat statutair aan een aandeel is verbonden voor de besluitvorming door de AV niet gelijk hoeft te zijn aan het aantal stemmen dat met dat aandeel in de vergadering van een bepaalde soort of aanduiding kan worden uitgebracht.²⁵ Een mooi voorbeeld vormen de stemrechtloze aandelen waaraan geen stem is verbonden ter zake van de besluitvorming door de AV, maar waaraan wel een stem is verbonden ter zake van de besluitvorming door de groepsvergadering van stemrechtloze aandelen (bijvoorbeeld wanneer deze een goedkeuringsbesluit in de zin van art. 2:231 lid 4 BW dient te nemen, zie hierna paragraaf 4.2.).

3.5. Geen wettelijke bijeenroepings- en oproepingsvoorschriften

Een ander neveneffect is dat - in tegenstelling tot de AV waarvoor de wijze van besluitvorming in de wet strak is gereguleerd - we wat betreft de besluitvorming door de BGA in *vrijland* leven. In de wet zijn geen regels opgenomen over de wijze waarop aandeelhouders voor de groepsvergadering dienen te worden opgeroepen, welke oproepingstermijn in acht moet worden genomen, welk quorum en stemmenmeerderheid zijn vereist voor de besluitvorming door de BGA, of de BGA buiten vergadering besluiten kan nemen etc. Tijdens de parlementaire behandeling van de Wet Flex-BV is deze leemte wel onder de aandacht gebracht van de Minister van Veiligheid en Justitie, maar deze heeft bewust afgezien van een nadere wettelijke regeling.²⁶ Het is dus zaak om wanneer de statuten van de BV aandelen van een bepaalde soort of aanduiding kennen, daarin ook te voorzien in regels voor besluitvorming door de vergadering van houders van deze aandelen van een bepaalde soort of aanduiding. Hierop gaan we in paragraaf 4 nader in. Wij wijzen wat betreft de aantastbaarheid van BGA-besluiten erop dat indien een nadere regeling ontbreekt de vernietigingsgronden van art. 2:15 lid 1 sub a of c BW geen praktische relevantie hebben. De nadruk bij de totstandkoming van BGA-besluiten zal dan liggen op de redelijkheid en billijkheid van art. 2:8 BW, waarvan schending de vernietigingsgrond van art. 2:15 lid 1 sub b BW activeert.

3.6. Strategische keuze voor BGA

De hiervoor beschreven neveneffecten kunnen op zichzelf al reden zijn om bevoegdheden van de AV naar een BGA te verschuiven. Een grootaandeelhouder die door zijn aandelenbezit in de AV al de uitkomst van de stemming kan bepalen, zou er niettemin belang bij kunnen hebben om bevoegdheden toe te kennen aan een BGA waarin hij als enige aandeelhouder de stemming kan bepalen. Bij de besluitvorming in een BGA hebben medeaandeelhouders geen inspraak. Hetzelfde geldt voor bestuurders en commissarissen die niet voor de groepsvergadering hoeven te worden uitgenodigd, omdat zij hierin geen raadgevende stem hebben.²⁷

4. 'Eigen' besluitvormingsregeling BGA

4.1. Inleiding

Eerder merkten wij al op dat in de Wet Flex-BV nadere regels voor de besluitvorming door een BGA ontbreken. Dit is opvallend omdat de nieuwe BV-wetgeving het mogelijk maakt dat in de statuten van de BV ingrijpende bevoegdheden worden toegekend aan de BGA. Afgezien van statutaire bevoegdheden (zie paragraaf 2.2.) komen aan een BGA ook bepaalde wettelijke bevoegdheden toe. Deze zullen in paragraaf 4.2. worden besproken. Vervolgens zal in paragraaf 4.3. worden ingegaan op de keuze tussen het opnemen van besluitvormingsregels voor de BGA in de statuten respectievelijk een reglement, waarna in paragraaf 4.4. de (mogelijke) inhoud van deze regels aan bod komt.

4.2. Wettelijke bevoegdheden BGA's

In verschillende wettelijke bepalingen wordt vereist dat een BGA als orgaan haar goedkeuring verleent. De goedkeuring van een BGA is bijvoorbeeld vereist op grond van de art. 2:178b (afwijkende wijziging bedrag aandelen bij euroconversie), 2:231a lid 1 (verhoging of verlaging bedrag aandelen), 2:330 lid 2 (besluit tot fusie) en art. 2:334ee lid 2 BW (besluit tot splitsing). Voorts is, op grond van art. 2:231 lid 4 BW²⁸, voor een besluit tot statutenwijziging dat specifiek²⁹ de rechten van de houders van aandelen van een bepaalde soort of aanduiding aantast, een goedkeurend besluit van deze BGA nodig. Zonder die goedkeuring kan de statutenwijziging niet plaatsvinden.³⁰ Dit artikel is bij amendement³¹ toegevoegd ter bescherming van de stemrechtloze aandeelhouders. In het oorspronkelijke wetsontwerp van de Wet Flex-BV hadden de individuele houders van stemrechtloze aandelen een vetorecht ten aanzien van elk besluit tot statutenwijziging waarbij nadeel werd toegebracht aan hun rechten. Dit vetorecht vond men echter te ver gaan en art. 2:231 lid 4 BW kwam hiervoor in de plaats. Art. 2:231 lid 4 BW ziet uiteindelijk niet alleen op de bescherming van de houders van stemrechtloze aandelen, maar ook op de bescherming van houders van andere soorten aandelen of aandelen van een bepaalde aanduiding. In art. 2:231 lid 4 BW wordt gesproken over 'een goedkeurend besluit van deze groep van aandeelhouders'. Over de interpretatie van de betekenis van 'deze groep van aandeelhouders' kan onduidelijkheid ontstaan indien een vennootschap meerdere soorten aandelen of aandelen van een bepaalde aanduiding kent en door een voorgenomen statutenwijziging specifiek afbreuk wordt gedaan aan de rechten van deze aandeelhouders. Dient in dit geval een gezamenlijk besluit van de gehele 'groep' van alle getroffen aandeelhouders te worden genomen of dient iedere BGA afzonderlijk een goedkeurend besluit te nemen? Uit de parlementaire geschiedenis blijkt dat art. 2:231 lid 4 BW is gebaseerd op de vergelijkbare regelingen in art. 60 Verordening (EG) nr. 2157/2001 betreffende het statuut van de Europese

Naamloze Vennootschap (SE) en art. 45 van de Arubaanse Landsverordening Vennootschap met Beperkte Aansprakelijkheid.³² Op grond van deze regelingen is de goedkeuring van iedere BGA afzonderlijk vereist voor een wijziging die specifiek afbreuk doet aan de rechten van aandeelhouders. Wij menen derhalve dat de wetgever niet met de opname van de woorden ‘deze groep’ een nieuwe vergadering gevormd door alle aandeelhouders die deel uitmaken van de verschillende BGA’s heeft willen creëren. Met andere woorden, als een wijziging van de statuten specifiek afbreuk doet aan de rechten van bijvoorbeeld houders van stemrechtloze aandelen én houders van preferente aandelen, dan betekent dit dat van beide BGA’s een afzonderlijk goedkeurend besluit nodig is (één per BGA). Niet vereist of voldoende is derhalve een gezamenlijk, in een samengestelde vergadering genomen goedkeurend besluit van de houders van de stemrechtloze én de preferente aandelen. De wetgever had hier duidelijker kunnen zijn door, evenals in de art. 2:231a lid 1, 2:330 lid 2 en 2:334ee lid 2 BW waarin de goedkeuring door een BGA is voorgeschreven, te verwijzen naar een goedkeurend besluit van <elke groep van houders van aandelen van eenzelfde soort of aanduiding>.³³

4.3. Vorm van de ‘eigen’ regeling: statuten en/of reglement?

Buiten kijf staat dat besluitvormingsregels voor de BGA in de statuten kunnen worden neergelegd. De vraag rijst of dergelijke regels ook kunnen worden opgenomen in een reglement. In de literatuur wordt deze vraag doorgaans bevestigend beantwoord.³⁴

Een enigszins afwijkende opvatting is Dumoulin toegedaan. Hij wijst erop dat het niet in acht nemen van een reglementair voorschrift voor het nemen van besluiten in alle gevallen slechts leidt tot een vernietigbaar besluit (art. 2:15 lid 1 onder c BW). Dit brengt volgens Dumoulin mee dat in een reglement alleen niet-constitutieve vereisten voor het nemen van besluiten kunnen worden opgenomen. Preliminair voorwaarden (voorwaarden voor het houden van vergaderingen of het kunnen nemen van besluiten buiten vergadering) en constitutieve vereisten (quorumeisen, meerderheidseisen en vormvereisten voor het stemmen) lenen zich zijns inziens niet voor reglementaire normering.³⁵ Dit soort voorschriften dient in de statuten te worden opgenomen, waarvan overtreding leidt tot non-existentie of nietigheid van het besluit (art. 2:14 BW). Wij wijzen erop dat indien het de bedoeling van betrokkenen is dat bijvoorbeeld het niet in acht nemen van een vereist quorum of gekwalificeerde stemmenmeerderheid dient te leiden tot nietige besluitvorming door de BGA, het aanbeveling verdient om te kiezen voor een statutaire regeling. Dit laat onverlet dat niet-constitutieve vereisten voor de besluitvorming door de BGA opgenomen kunnen worden in een reglement.

De vraag rijst wie dit reglement kan vaststellen en wijzigen. Aangenomen wordt dat dit de BGA is voor wier aandeelhouders de besluitvormingsregels gelden, tenzij de statuten een ander orgaan daartoe aanwijzen. Het laatste ligt ons inziens niet voor de hand.

Naast de wijze van vaststelling is een ander verschil tussen de opname van de besluitvormingsregels voor een BGA in de statuten of in een reglement de kenbaarheid van de inhoud van de regeling voor derden. Art. 2:6 lid 1 BW schrijft voor dat op wijzigingen in statuten en reglementen die krachtens Boek 2 BW openbaar moeten worden gemaakt geen beroep kan worden gedaan tegen een wederpartij en derden die onkundig waren van een dergelijke wijziging. Op grond van art. 2:236 BW geldt de verplichting om de gewijzigde statuten van een BV openbaar te maken. Een dergelijke verplichting geldt echter niet voor een wijziging van een reglement. Als gevolg van het ontbreken van een dergelijke verplichting in Boek 2 BW worden reglementen in de praktijk niet openbaar gemaakt.

4.3.1. Vangnet

Ontbreekt een nadere statutaire of reglementaire regeling ter zake van de besluitvorming door de BGA dan kunnen er allerlei onduidelijkheden ontstaan inzake de geldigheid van de door de groepsvergadering genomen besluiten. Dit is met het oog op de rechtszekerheid bezwaarlijk. Het was ons inziens daarom beter geweest als in de Wet Flex-BV een vangnet zou zijn gespannen door de voorschriften die gelden voor de (wijze van) besluitvorming van de AV van overeenkomstige toepassing te verklaren op de vergadering van houders van aandelen van een bepaalde soort of aanduiding, indien een ‘eigen’ statutaire regeling of reglement ontbreekt.

4.4. Inhoud van de ‘eigen’ regeling

Naast een keuze over de vorm van de ‘eigen’ regeling, zoals besproken in paragraaf 4.3., zijn er tevens keuzemogelijkheden omtrent de inhoud van de ‘eigen’ regeling.

Het is uiteraard mogelijk om in de ‘eigen’ regeling voor de BGA aan te sluiten bij hetgeen in de statuten is bepaald voor de AV. Dit is een in de praktijk veel voorkomende bepaling in statuten van vennootschappen waarvan het kapitaal in verschillende soorten aandelen is verdeeld. Voordeel van deze benadering is een uniform systeem dat voor zowel de AV als de BGA geldt. Daarnaast kan worden geleund op de in de rechtspraak ontwikkelde interpretatie van de wettelijke voorschriften die gelden voor een AV. Het is echter de vraag of het wenselijk is om voor *alle* voorschriften aan te sluiten bij hetgeen in de wet en/of statuten is bepaald voor de AV. Bepaalde voorschriften zijn wellicht niet geschikt of minder passend voor een kleinere BGA, die bijvoorbeeld bestaat uit drie houders van prioriteitsaandelen. Hieronder volgt een aantal voorbeelden.

Ten eerste de bijeenroeping van de vergadering van de BGA. Een AV kan worden bijeengeroepen door het bestuur of de raad van commissarissen.³⁴ Het ligt ons inziens niet voor de hand om de bijeenroeping van de vergadering van de BGA (enkel) aan het bestuur en de raad van commissarissen over te laten. Bestuurders en commissarissen spelen bij gebrek aan een raadgevende stem ook inhoudelijk geen rol bij de besluitvorming door een BGA. Een alternatief kan zijn dat iedere aandeelhouder die deel uitmaakt van de BGA (of houders van een bepaald percentage van de aandelen van de desbetreffende soort of aanduiding) bevoegd zijn om de vergadering van de BGA bijeen te roepen. Voor wat betreft de termijn van de oproeping van de vergadering van de BGA kan het praktisch zijn (zeker bij een kleinere BGA) om af te wijken van de wettelijke minimum-oproepingstermijn van acht dagen die van toepassing is op de AV.³⁵ Ook de plaats van de vergadering kan voor een BGA anders worden ingekleed, dan voor een AV. Zeker bij een kleine BGA waarvan slechts enkele aandeelhouders deel uitmaken kan het bijvoorbeeld wenselijk zijn om de vergaderingen van deze BGA te (kunnen) houden in de plaatsen waar deze aandeelhouders gevestigd of woonachtig zijn.

Voor wat betreft de besluitvorming door de BGA *buiten* vergadering zou overwogen kunnen worden om aan te sluiten bij de voor de AV in art. 2:238 BW opgenomen regeling. De BGA kan dan buiten vergadering besluiten nemen als alle aandeelhouders die deel uitmaken van deze BGA instemmen met deze wijze van besluitvorming. De BGA kent immers geen andere vergadergerechtigden wier instemming is vereist. Onthoudt één van de aandeelhouders zijn instemming, dan kan de BGA niet buiten vergadering besluiten en moet worden uitgeweken naar een fysieke vergadering.

Een aandachtspunt bij de besluitvorming door een BGA is het aantal stemmen dat een aandeelhouder in de BGA kan uitoefenen. Dit is met name van belang in de situatie dat de BV stemrechtloze aandelen kent. Het in de statuten aan het aandeel ontnomen stemrecht ziet immers op het stemrecht in de AV.³⁶ In de vergadering van de eigen BGA heeft een houder van stemrechtloze aandelen wel een stem. Zoals reeds geconstateerd in paragraaf 4.3. voorziet de wet niet in een vangnet op grond waarvan is bepaald hoeveel stemmen een aandeelhouder in een BGA heeft indien hieromtrent een 'eigen' regeling ontbreekt. Het is derhalve van belang om hieromtrent een 'eigen' regeling te treffen, omdat anders onduidelijk is hoeveel stemmen iedere houder van stemrechtloze aandelen heeft in de vergadering van houders van stemrechtloze aandelen. Een 'eigen' regeling kan inhouden dat iedere houder van aandelen van een bepaalde soort of aanduiding één stem heeft in de desbetreffende BGA. Een andere optie is dat het aantal stemmen van een houder van aandelen van een bepaalde soort of aanduiding evenredig is aan de nominale waarde van deze aandelen ten opzichte van de totale nominale waarde van alle aandelen van deze soort of aanduiding. De wet stelt hier geen beperkingen, zodat creativiteit is toegestaan.

Tot slot vestigen wij nog de aandacht op art. 2:24d lid 1 BW dat bepaalt dat indien een quorum geldt, voor de berekening van dit quorum alleen rekening moet worden gehouden met de aandelen waarvoor op grond van de wet een stem kan worden uitgebracht. Indien bijvoorbeeld de BV eigen aandelen heeft ingekocht, dan worden deze aandelen bij het berekenen van het quorum in de AV niet meegerekend.³⁷ De vraag rijst wat deze bepaling betekent voor de besluitvorming door een BGA. De tekst van de bepaling luidt algemeen en verwijst niet naar de AV. Betekent dit dat art. 2:24d BW zowel ziet op de AV als op de BGA en zo ja, hoe dient men de tekst van dit artikel te lezen in verhouding tot stemrechtloze aandelen in de vergadering van houders van stemrechtloze aandelen? Om misverstanden op dit punt te voorkomen is het wenselijk om indien de 'eigen' regeling van een BGA ook een quorum vereiste kent art. 2:24d lid 1 van toepassing te verklaren dan wel - indien wenselijk - uit te sluiten. Uitsluiting ligt bijvoorbeeld in de rede indien een quorumvereiste wordt opgenomen voor de groepsvergadering van houders van stemrechtloze aandelen.

Het voorgaande leidt tot de conclusie dat het onder omstandigheden de voorkeur heeft om af te wijken van hetgeen is bepaald voor de AV en een andere regeling voor de BGA op te nemen. Een en ander is afhankelijk van de omvang van de desbetreffende BGA op het moment van de vaststelling van de regeling en eventuele voorzienbare ontwikkelingen voor de toekomst, bijvoorbeeld de redelijke verwachting dat de omvang van de BGA op termijn zal toenemen.

Er moet hier maatwerk worden geboden. Van belang is voorts om - indien voor een kleine BGA een andere 'eigen' regeling wordt opgenomen, ook te voorzien in een afzonderlijke regeling voor de grotere BGA, zoals bijvoorbeeld de vergadering van houders van de gewone aandelen. Het is raadzaam om alle soorten BGA's apart te vermelden, dan wel een vangnet bepaling op te nemen voor de BGA's die niet separaat zijn vermeld in de 'eigen' regeling, zodat geen BGA's tussen wal en schip vallen.³⁸

5. Slot

De Wet Flex-BV maakt het mogelijk om in de statuten van de BV ingrijpende bevoegdheden toe te kennen aan een BGA, een beperkte groep van aandeelhouders. Daarnaast komen aan een BGA wettelijke bevoegdheden toe. Opvallend is dat in de Wet Flex-BV regels voor de besluitvorming door een BGA ontbreken. Omwille van de rechtszekerheid verdient het

aanbeveling om te voorzien in een ‘eigen’ besluitvormingsregeling voor de BGA. In hoeverre daarbij aansluiting wordt gezocht bij de wettelijke regeling die voor de AV geldt, zal onder meer afhangen van de omvang van de BGA.

Voetnoten

1 Stb. 2012, 299, 300 en 301.

2 Wij spitsen ons toe op de BV die niet onderworpen is aan het structuurregime en een two tier board kent.

3 Het AV-besluit tot vaststelling van de jaarrekening kan echter niet aan de goedkeuring van de BGA worden onderworpen (art. 2:210 lid 4 BW).

4 Indien de BV bij een fusie of splitsing als verkrijgende vennootschap optreedt, kan haar bestuur tot fusie of splitsing besluiten, tenzij de statuten anders bepalen (art. 2:331 lid 1 en art. 2:334ff lid 1 BW).

5 Een uitzondering hierop geldt in de situatie dat de verkrijgende vennootschap alle aandelen houdt in de bij een fusie of splitsing betrokken verdwijnende vennootschap. In dat geval kan het bestuur van de verdwijnende vennootschap tot fusie of splitsing besluiten, tenzij de statuten anders bepalen (art. 2:331 lid 4 en art. 2:334ff lid 4 BW).

6 Zie voor een historische beschouwing over de bevoegdheden van de AV: A.G.H. Klaassen, *Bevoegdheden van de algemene vergadering van aandeelhouders* (diss, Groningen), Uitgaven vanwege het Instituut voor Ondernemingsrecht, deel 60, Deventer: Kluwer 2007.

7 Zie hierover ook: H.E. Boschma, *Is de Flex-BV crisis-proof?*, te verschijnen in de congresbundel: *Ondernemingsrecht in tijden van crisis*, Uitgaven vanwege het Instituut voor Ondernemingsrecht, Deventer: Kluwer 2013.

8 Tenzij de statuten anders bepalen, kan de instemming met deze wijze van besluitvorming langs elektronische weg plaatsvinden (art. 2:238 lid 1 BW).

9 Vgl. *Kamerstukken I* 2011/12, 31 058, nr. E, p. 19-20 (NMvA EK).

10 *Kamerstukken II* 2008/09, 31 058, nr. 7, p. 11 (NvW).

11 De AV kan een dergelijke bindende voordracht echter steeds doorbreken met een meerderheid van tweederde van de uitgebrachte stemmen die ten minste de helft van het geplaatste kapitaal vertegenwoordigen. In de praktijk worden statutaire bindende voordrachtsrechten dan ook wel gecombineerd met stemovereenkomsten waarin aandeelhouders zich verplichten om in de AV overeenkomstig de bindende voordracht te stemmen. Ook hiermee wordt de constructie niet geheel waterdicht gemaakt, omdat stemmen die een aandeelhouder in strijd met een stemovereenkomst uitbrengt in beginsel geldig zijn.

12 Nieuw is wel dat art. 2:253 BW voor het besluit tot statutenwijziging waarbij de bevoegdheid tot benoeming van eenderde van het aantal commissarissen wordt toegekend c.q. ontnomen aan een derde unanimiteit van alle stemgerechtigde aandeelhouders verlangt.

13 De in de Wet Flex-BV opgenomen regeling inzake de benoeming, schorsing en ontslag van commissarissen volgt in grote lijnen hetgeen hierna zal worden uiteengezet ten aanzien van bestuurders. Wij beperken ons hierna daarom tot de benoeming, schorsing en ontslag van bestuurders.

14 Met ‘deelnemen aan de besluitvorming’ wordt bedoeld dat een aandeelhouder ten minste één van de vergaderingen van de tot benoeming bevoegde vergaderingen van aandeelhouders kan bijwonen, daarin het woord kan voeren en mee kan stemmen over de

benoeming. Zie MvT, p. 91.

[15](#) *Kamerstukken II* 2006/07, 31 058, nr. 3, p. 93-94 (MvT).

[16](#) *Kamerstukken II* 2006/07, 31 058, nr. 3, p. 93-94 (MvT).

[17](#) De bemoeienis van het vennootschapsorgaan mocht onder het oude recht niet verder gaan dan het aanwijzen van de hoofdlijnen van het te voeren beleid door het bestuur op in de statuten aangegeven terreinen. In de praktijk oefende een moeder hoewel zij juridisch hiertoe niet bevoegd was feitelijk soms wel een verdergaande instructiemacht uit door concrete instructies te geven aan het bestuur van de dochter. Zie ook: M.L. Lennarts, 'Een nieuwe regeling van het instructierecht', *O & F* 2005/65, p. 18-23.

[18](#) Bij de structuur-NV wordt de goedkeuring van zowel de AV als de RvC voor bepaalde bestuursbesluiten door de wetgever verlangd (art. 2:107a en art. 2:164 BW).

[19](#) Art. 2:227 lid 7 en art. 2:238 lid 2 BW.

[20](#) Ook het bepaalde in art. 2:250 lid 5 BW over een tegenstrijdig belang van een commissaris doet geen enkele afbreuk aan diens raadgevende stem in de AV.

Zie in deze zin ook: R.G.J. Nowak en A.F.J.A. Leijten, 'De nieuwe tegenstrijdigbelangregeling', *Ondernemingsrecht* 2012/92, p. 505. Anders: C.J. Groffen in zijn noot onder *Rechtbank Amsterdam* 30 maart 2011, *JOR* 2011, 176.

[22](#) Twaalfde Richtlijn 89/667/EEG, *PBEG* nr. L 395 van 30 december 1989. Deze richtlijn is ingetrokken en vervangen door Richtlijn 2009/102/EG, *PBEU* nr. L 258 van 1 oktober 2009.

[23](#) Uiteraard krijgen bestuurders wel kennis van BGA-besluiten indien er een nadere uitvoeringshandeling is vereist, bijvoorbeeld bij een BGA-besluit tot uitgifte van aandelen.

[24](#) Com (89) 193 def.-syn 135, p. 2. Zie hierover: H.E. Boschma, *De eenpersoons-BV* (diss. Groningen), Uitgaven vanwege het Instituut voor Ondernemingsrecht, deel 28, Deventer: Kluwer 1997, p. 25.

[25](#) J.A.M. ten Berg, '(Af)stemming in de Flex-BV', *Ondernemingsrecht* 2012/115, p. 616.

[26](#) MvA, EK 2011/12, 31 058 32 426, C, p. 25.

[27](#) Indien het een voorgenomen ontslagbesluit betreft dan dient de desbetreffende bestuurder of commissaris wel vooraf te worden gehoord, op straffe van vernietigbaarheid op grond van art. 2:15 lid 1 onder b BW.

[28](#) Vgl. ook art. 2:232 BW ten aanzien van de wijziging van de statutaire rechten van een ander dan een aandeelhouder.

[29](#) P.J. Dortmond, 'Specifiek afbreuk aan enig recht', *Ondernemingsrecht* 2011/4, p.

[30](#) In sommige wetsartikelen wordt art. 2:231 lid 4 BW buiten toepassing verklaard om dubbele vereisten te voorkomen, zoals bijvoorbeeld in art. 2:181 lid 5 (omzetting), 2:330 lid 2 (fusie) en art. 2:334ee lid 2 BW (splitsing). Zie ook Nadere MvA, EK 2011/12, 31 058, E, p. 18.

[31](#) Amendement Weekers, TK 2009/2010, 31 058, nr. 16, p. 1 en 2.

[32](#) Amendement Weekers, TK 2009/2010, 31 058, nr. 16, p. 1 en 2.

[33](#) Van het in art. 2:231 lid 4 BW bedoelde goedkeurend besluit door een BGA dient men te onderscheiden het daarnaast geldende vereiste van instemming van *individuele* aandeelhouders waar dit uit de wet voortvloeit. Een instemmingsrecht van een individuele aandeelhouder, een certificaathouder of een vergadergerechtigde treft men aan in art. 2:195 lid 3 (blokkeringsregeling), 2:208 leden 2 tot en met 4 (kapitaalvermindering), 2:216 lid 6 (afwijkende winstuitkering), 2:216 lid 8 (statutaire wijziging winstrechten), 2:227 lid 4 (wijziging vergaderrechten), 2:228 lid 5 (stemrechtloze aandelen), 2:238 lid 1

(besluitvorming buiten vergadering), 2:317 lid 3 (besluit tot fusie) en art. 2:334m lid 3 BW (besluit tot splitsing). Volledigheidshalve merken wij nog op dat voor houders van winstrechtloze aandelen of houders van stemrechtloze aandelen tevens de art. 2:181 leden 2 en 3 (schadeloosstelling bij omzetting) en 2:326 (fusievoorstel), 2:330a lid 1 (schadeloosstelling bij fusie), 2:333h lid 1 (schadeloosstelling bij een grensoverschrijdende fusie), 2:334y (splitsingsvoorstel), 2:334ee1 (schadeloosstelling bij splitsing) en art. 2:392 BW (opname in toelichting bij de jaarrekening) van belang zijn. Voor *alle* houders van aandelen, onafhankelijk van de soort of aanduiding, is voorts relevant dat uit een aantal wetsartikelen volgt dat bepaalde regelingen niet tegen de wil van een individuele aandeelhouder kunnen worden opgelegd, zoals art. 2:192 lid 1 (aanvullende statutaire verplichting), 2:192 lid 3 (afwijkende statutaire prijsbepaling) en art. 2:195 lid 4 BW (afwijkende statutaire prijsbepaling).

[34](#) Art. 2:219 BW.

[35](#) Art. 2:225 BW, tenzij de statuten van de BV sinds de invoering van de Wet Flex-BV niet zijn gewijzigd en nog een oproepingstermijn van 15 dagen vermelden voor de AV.

[36](#) Art. 2:228 lid 5 BW.

[37](#) Art. 2:228 lid 6 BW.

Na bestudering van de statuten van twintig beursvennootschappen genoteerd aan de AEX en Midcap bleek dat in een kwart van de statuten een zogenaamde vangnet bepaling [38](#) ontbrak en derhalve niets is geregeld voor de vergadering van houders van gewone aandelen.